

Ο ΑΡΧΕΥΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ

Περίοδος Β' - Χρόνος 19ος Γραφείο: Λιθύς 22 11212 Τηλ. 7750983 Αριθμ. φύλλου 118 Αρχ. 100 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1997

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ Ο ΓΡΑΙΚΟΣ Ο ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ 1470-1556

ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΟΥ
ΣΤΗΝ ΑΡΤΑ (11 Οκτωβρίου 1997)

Υπό Προτομογραφού
Νικολάου Δημ. Κίτοου

Οι Αρτινοί υποδοχόντας Λείψαν' αγασμένα
με ιερή συγκίνηση και μέγα δακρυμέννα.
Ήταν στη γη η Ρωσική πόλη καπνί κρημνίνα.
Ήσαν πρόσκαι' ο θείος ναβάν από τα ξένα.
Προ των Αρτινών των απάντων Μοναχών του Γραικού
το μέρημα της Πίστεως και Ομολογού, το
τόνε κλινού' ευλαβός, τον Άγιο προσκυνού, να
ευλογεί τους Αρτινούς όλοι παρακαλού, Πιστή
είναι η γλώσσα μας, Άγιε, να μείλεις τον
Βιον και την δράση Σου να την εξορίσεις.
Φως ανεβείθης ουρανό λαμπρότερον ήλιου,
Πίστεως πλήρης, αφεός και θέιο μεγαλειού.
Στην Άρτα μας είδες το φως, σ' αυτήν εξαγαγίθης,
τα πρώτα γράμμα' έμεινες, στην Πίστη εμπίθης.
Έκτον γούτον εισέρχον, Ειρήνη - Μανούλη,
γόνος Τριβλάδι και έλαβες τ' όνομα Μιχαήλ.
Γρήγορα άνοιξες πανά γ' ανώτερες αποδός
από λογούς, Έλληνες και εμπορικές μορφές.
Από την Άρτα, Κέρκυρα, Πάρις, Βενετία
και τελευταία έμεινες στην πόλη Φλωρεντία.
Παρά τις γνώσεις τις πολλές, παρά τις επισήμες
το πνεύμα Σου ανήγορο βαδίζεις η άδελφ ήμε, ποδός
την επιστροφή και πάλι στην Πατρίδα την
Εσκαμένη Ελλάδα μας, πολιτισμού ήλιου.
Τη φλογή Σου την καρδιά, Πίστη η Ορθοδοξία
την οβήγειν σταθερά στην πιο καλή πορεία.
Όρος το Άγιονορον ήλκυσε την ψυχή Σου.
Εκεί μελέτες, έρευνες, εκεί η προσευχή Σου.
Στο Βατοπέδι μοναχός καλήρη έχεις στήση,
στις Βίβλους, τα Πατερικά, εκ' έχεις μελετήσει.
Μ' ευρεία πολυμέτρη, κρίο' ευχή η μελέτη
καθάρσις στους γέρον Σου Χριστού την ενωδία.
Φανόμορνο μοναχό μέσα στην Ιστορία.

Φιλόσοφος, ιστορικός, μέγας στη ρητορία
και θεολόγος, μελωδός, φυλόλογος με κύρος,
έλαμπες ως ήλιος και ωφέλιμος αειπύρος.
Ενιόγους το Ένός μας στην Πίστη, στην ελπίδα
μας γρήγορα ελεύθερη θα είναι η Πατρίδα.
Ήμη Θεραπεία προσηύχης, Κομμά το Αιολιάς
σ' όχημα γ' αναπαύει του Τσερκικού Λεγού.
Η φήμη Σου, η αρετή και η γλωσσολογία
Ξηπάσαν τον Άθωνα μέχρι και τη Ρωσία.
Βασίλειος Ιβάνοβιτς, ο ηγεμόν Ρωσίας
εμπρός σε μια κατάσταση σκούτος και αμαθείας,
την ήθική κατάνοση, τις δεισιδαιμονίες,
και της Γραφής σαρτιρικές, ψεύτικες ερμηνείες,
από τον Άθω ειδικό Γρά μετ'απαράση
να μεταφράσει κείμενα σε γλώσσα Σλαβική
και το Πρώτο σ' έστειλε, μ' ευχή και ευλογία,
Είσαι άγιε Μάξιμε, με πρώτη ευλογία,
ως ικανό, δραστήριο, όσο κανένας άλλος.
Ο χρόνος τούς δικαιοσύνη, εφάρτες μεγάλος.
Μετά απ' την επίσημη λαμπρή υποδοχή,
προχώρηες στο έργο σου ως ανακινούθης.
Κι ένα πλήθος μορφομένοι, στο απείρητο κελί
ήρτητο για να ακούσουν τη σοφή Σου διδασχή.
Μετρήσαντες Ψαλτήριον, Κανόνες Αποστόλων,
Κανόνες Οικουμενικών Επτά Συνόδων όλων.
Βασίλειος το σφράγμα λειτουργού, βιβλίων
βάζει κανόνες ιερών, βάζει κανόνες όλων.
Στους τόπους ιεροσυνήκη και στο Ναό Αιερίας
διδάσκει σ' όλους την ορθή πράξη της Εκκληρίας.
Ύψιστος το ανάστημα στον Κοσμοκύριο και
και κτήρας Ορθόδοξο το ρωσικό Λόγ.
Με σθένης αγωνιστικής για την Ορθοδοξία,
ορθόδοξοι ειδώδες Χριστού θεολογία.
Ηνωσίδης άφρα ο Όθωμανός και Εβραϊσμός,
σ' αρέσιες και παναντιές, αλλά και σε αθούς.
Έκρινες και κατέκρινες το Τούρκο την πορεία,

να σταματήσει ζήτηρες κάθε αυθεντία.
Δυσούθης η κατάνοση και μέγας στην Εκκλησία.
Ο Κλήρος είχε άγνοια και πλήρ' ασεβεία.
Έκρινες ρώσους Κλήρικούς, ανώτερος μεγάλους,
άνδρες εκκλησιαστικούς, αλλά και πολλούς άλλους,
αυτούς που εξεπατρίσαν απ' τη Διδασκαλία
που μας παρέδωο' ο Χριστός, την Πίστη την αγία,
την ιερή Παράδοση, Πατέριον τη σοφία,
τις Ευαγγελικές αγρές, τις αληθινά Θρησκεία.
Τα λόγια Σου, ο έλεγχος, ξεπαύσαν θεάλας
Θρησκευτικές, πολιτικές, έγιν' αρίων μέλος.
Πάνωθης ο ηγεμόν, ο πρώην θεσμοκράτης Σου
εστράφη εναντίον Σου, να σβήσει τη φωνή Σου.
Αλλά κι ο Μόσχας Δανάη, πάλι πολλές μανίες
την στήριξη επιβίβας της Θείας Κοινωνίας
και σε ειρκτή σ' ενέκλεισε, έγκλειστο ισούτος,
απο μω πιαμ' αρετικό σ' έδικασ' ανατίκας,
μήτ' ε' αλληγορηφείας, να γράφεις, να διαβάζεις,
τη θέρα την κατακλίτη μόναν να κοπάεις.
Στον τόγιο με το κάρθονο έγραψες τον Κανόνα
στο Πνεύμα το Παγανίο μόνο αναδουτήσαν.
Ακόμα ασυμπατήρη, δεσφική καταδίκη Σου
βάζει στα γέρα σπείρα. Τι πάνοκ! Α, τι φρική!!!
Βασανίστα Σου, μοναχό, επί εξεστάν
Σε τρανυονόταν συνεχώς και με πολλή μανία.
Το Βατοπέδι Άγιον καμύος, τρυγίρες στο σου Σου
για τελευτά' ανάσταση ταλαιπωρου κομμού Σου.
Ο Μόσχας απείδαν να άρη την ποινή Σου,
δεν έδωκε Μεταλήψη που ζήτα' η ψυχή Σου.
Έδωκε όμοιο ο Θεός, λήξη δικαιοσύνης
και έντυχς αδολεσμονόλογος ευθεφείας.
Στη Λαμία μεταφέρήθης, τον Άγιον Σέργιο
και η συνέχεια όρος το έργο Σου του θείου.
Το Πνεύμα Σου παρέδωκες οβόδαν εξ ετών,
Χριστιανός και Άγιος ψηλά στον ορατόν.
Τα τελευταία λόγια Σου: «Έμεινα Αγωνιστή...
Ελλάδα, τη Γραικία μου, την δούλην ενθυμήσαι.
Και τόρα που επιστρέφω εις την Γενετάρια Σου,
δωρό Θεού τα ιερά και Άγια Λείψανα Σου,
όλοι μας προσευχόμενοι στον Άγιον Θεόν,
γρήγορα ν' αποκτήσουμε φερώνον Ναόν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) Κωνσταντίνου Α. Τολκιάγιαν: «Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ Ο ΓΡΑΙΚΟΣ, Ο ΒΑΤΟΠΕΔΙΝΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΓΙΟΣ ΣΕΡΓΙΟΣ Ο ΓΡΑΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΡΑΣΟ ΤΟΥ ΔΟΜΗΚΑΝΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ».
- 2) Φωτίου Γ. Οκονόμου: «Η ΕΝ ΑΡΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ΚΑΙ «ΑΠΟΛΟΓΟΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ ΑΓΓΛΩΝ».

1. Ομόρφην ο τόπος...

Δυναμική τη φράση αυτή
που όλοσος από τα χεί-
λη της θεάς, μου Θεοδο-
μάρκε, να να αποδίδω
την ομορφιά που αντίκρου
στο παγετονόμορο αντί-
ωμα στις 22, 23 Αυγού-
στου '97, στους Ναζιούς.
Η συγκίνησή μου
των ντόπων και των ξε-
πετμένων μας στις διάφορες
περιοχές της πατρίδας μας
όλους και του εξωτερικού,
αλλά και την ευκαιρία σε ό-
λους μας να νιώσουμε έ-
ννοιες συγκίνησης, αγ-
γέλης και συγκινησιών που
αλλάβωμε χαρά ανείμωτ'.

Σε καμιά άλλη εκδήλωση
δεν θα δύναν η ευκαιρία
να συναντηθώ παλαιούς
αγούς, συμπατριώτες, αγ-
γεγείς και συγκινησιών
που έχω να τους δει
ορατόν... χρόνια Αλβανία,
πόσο κόσμο ανασηπάρω
εκεί γρήγορα πίνω στα
χίλια άτομα. Τα ασηπάρω
χαράς, οι έννοιες συναι-
σθησιών, η συγκίνηση
σε πλήρη έξαρση Βοηθού-
σε σ' αυτό και το πανέ-

Επίκαιροι Παράγραφοι

μορφο τόπι, το πανόραμα,
που προσφέρουν τα Ναϊ-
κα. Ακόμα, εκείνος ο πα-
ροδοσικός χαραξ μας, το
Καγκελάρ, η ανδράνη α-
λυσία, η έννοιες τους
συγκινησιών, σ' ένα όνο-
μα που υποδηλώνει πως ο
ένος είναι η συνέχεια του
άλλου...

Καταλήγοντά πράγματα
έξω εκεί στα άγια χώματά
της πατρίδας, έννοιες πύ-
λινες, στον μίσητα στην
εκκλησία του Άρ-Νικόλα
και στήθεκα κάτω απ' την
εκόνα του Πανακράτορα,
εκεί που μαρτυρούται έλεγχο
το «Πιστεύω» και η υποδότη
του δασκάλου...

Ό,τι και να γίνωμαι, ό,τι
και να πω, δεν είναι κανό-
ν' αποδοκούν την ομαρ-
μιά, τα ασηπάρω και τις
συγκινησιών που νιώσωμε
όλας μας για τη συνάντηση
αυτή... Μόνο η ζωντανή
παρουσία, το βίωμα αση-
πάρω καταστάσεων, μπορεί

να εκφράσει το μέγεθος
αυτής της χαράς. Και του
χρόνου με υγεία να βρε-
θούμε εκεί...

2. Ένας επίγειος παράδεισος, για φωλιά αγέλων

Πριν από χρόνια, είχα
αποδοκώσει το σπίτι του
Νίκου Θεοδοδώ ως «πυλ-
κό» ή «ομαρμιά» παραση-
μένος απ' τη μαγευτική
θέα που αντίκρους στον
ορίζοντα με φόντο το πέ-
λιονο πράσινο, κάτω τη
φωλιά φανόρα που ποτα-
μιά Άροβου και απέναντι
το πανόμορφο Εσπαδίν-
φίτος, που το ξανασκοπέ-
φίτος, διαπιστώμα πως ο
δρος αυτός το ασηπάρω.
Πρώτα για τους Αρτι-
πάρωδες! Για μια φωλιά
αγέλων... Γιατί, αλβανία,
πώς φανταζόμουν έναν
παράδεισο, δεν μας έρχε-
τα στο νου, ένας πανέ-

μορφος τόπος, που υπά-
ρχουν σε πλήρη αρθρία
όλα τα καρποφόρα δέντρα,
ποταμίσιας, λεμονιάς, κα-
ρυδιάς, οικίας, ροδακινές,
ασηπάρω, απίστευτα με νόστι-
μα και αρωματικά κητεπι-
κά από ντόματες, καρπο-
βία, καρπούζια, πεπόνια
και ό,τι παραπάνω η γη μας;
Έξωχα τα λουλούδια, ό-
γρια και ήμερα, που συ-
νέπουν, απίστευτα σε πλήρη
έννοιες αυτό που ονόμαζα
επίγειο παράδεισο. Όλα
αυτά μαζί με την φαντασι-
κή και απείρητη θέα συν-
θέτουν κάτι το απείρητο-
πο, το μοναδικό σε ομορ-
φιά σπίτι του Νίκου... Δεν
χρησάται να πω τίποτα
για τους νοικοκυμύρες...
Αυτά ταυτίζω και τους
αγέλων! Μια υπόσχεση
έννοιες... Όσο θα ζω και γυρί-
ζω στα άγια χώματα που
πάτρω με το που πρω-
τεΐδα το φως του ήλιου,
θα επισκέπτομαι το φιλόε-

3. Πρόδερε Καλλονής, σε παρακαλώ να πανορμηνήσεις...

Εκεί, στο σπίτι του
Χάρη, γνώρισα μια δυσ-
χώμη μανούλα, απ' το
που πίνω χωρί, την Κα-
λονή. Ούτε το όνομα της
συγκράτρω, αλλά ούτε και
η ίδια μου έπηρεζε τίποτε.
Ο Νίκος μου ζήτησε
πάρω για τη προπα-
νιά για το γεγονός ότι ζει
πάρωτ' ή σ' ένα απίστευ-
χόλασμα χωρίς ρεύμα.
Πρόδερε, σε παρακαλώ,
να κάνεις ό,τι μπορείς, να
δω φως η μανούλα αυτή,
γιατί θα είναι η μεγαλύτερη.

ρη χαρά που θα λάβω στα
στενά της ζωής της...
Μην κολληθώ σε τυπι-
κόπτες και σε δικασμούς,
που τρέν υπάρχουν, δώδε
γενναϊοδώρα, πάρε μια
μπαλοντζή και τράβα ρεύ-
μα από εκκλησία, από το
κοινοτικό κατόπισμα, από
μια κούλνα της ΔΕΗ, θέλω
να παρακαλώ! Θάρω
σε υπερπαστικό σπου-
χρεατί... Νάσαι σίγου-
ρος, ότι θα μείνεις ισούτος
πρόδερος... Ένα θα σου
πω και ως μη σε ξέρω,
από πολύ αλλά και μικρά
πράγματα κρίνεται κανείς
και από τα ίδια αυτά
πράγματα, αναδεικνύεται
κάποιος μετρίτης στην ψυ-
χή και στα έργα του... Για
όποια βοήθεια, είμαι σί-
αδύσθω σου.

ΚΙΜΩΝ ΜΠΑΡΤΖΟΚΑΖ

ΣΤΕΙΛΕ
ΤΗΝ
ΣΥΝΑΡΜΟΝΙΟΥ

Η Ελλάδα των λιμνών

